

FÜGGETLEN RENDESZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/247/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

129/2015. (III. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2014. június 6-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2015. március 26-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv –Budapesti Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt, illetve alapjog sérelme nem megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos 2014. június 6-án, a Testület panaszbejelentő formanyomtatványának kitöltésével, postai úton terjesztette elő panaszát a 2014. június 4-én, vele szemben foganatosított rendőri intézkedés miatt.

2014. június 4-én reggel 9-órakor szabályosan haladt a R. híd irányába, amikor a tükörben észlelte a motoros rendőrök érkezését hátulról. A forgalom állt az útjavítások miatt. Azért figyelte a tükröt, hogy a mögötte jövő kétkerekű járművek haladását segítse. Láta, amikor az egyik rendőr felé intve jelezte a másoknak, hogy intézkedés alá fogja vonni (ekkor tőle jobbra a gépjármű mögött kb. 15-m re volt). Jobb oldalról a panaszos mellé érve jelzett irányába, hogy álljon félre, amit késedelem nélkül megtett a panaszos.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos megjegyezte, hogy az általa vezetett gépjármű, ami elég feltűnő jelenség a közutakon értéke kb. 15 millió Ft. A panaszoshoz érkező rendőr illedelmesen köszönt és az okmányokat kérte. A panaszos rendelkezésére bocsátotta a birtokában lévő papírokat, és felhívta figyelmét arra, hogy az indítási naplóban nem tudta teljesen a mai úti célt beírni mivel az általa eddig rendszeresen használt íróeszköz nem fog, ezt meg is mutatta neki. Elmondta továbbá, hogy előjegyzett időpontra megy és sajnálatosan késedelmes indulása és a felújítás okozta forgalmi helyzet nem tette lehetővé egy új írószer beszerzését, de a legközelebbi írószertboltban ezt megteszi. Elmondta, hogy korábban mikor észlelte, hogy a toll nem fog próbálta már a benzinkúton beszerezni egyet, amit tud tanúsítani is.

Az indulási telephelytől az igazoltatás helyszínéig kb. 3 km-t tett meg. A panaszos jelezte a rendőr felé, hogy ha megnézi korábbi bejegyzéseit nyilvánvalónak tűnik számára az okmány rendszeres vezetése. Ekkor közölte, hogy azért vonta a panaszost intézkedés alá, mert a biztonsági öve nem volt becsatolva és ezért feljelenti.

Továbbá a rendőr közölte a kiszabható bírság összegét és büntetőpontokra vonatkozó előírást (A gépjármű teljes hátulsó üvegfelülete gyárilag fóliázva van, a beelátást nem teszi lehetővé, így amikor döntött ellenőrzésről és járőrtársa biztosította a lehetőséget a földre álláshoz a belső sávból, akkor ezt nem észlelhette, így az intézkedés alá vonás szükségessége megkérdőjelezhető illetve fokozott ellenőrzésre vonatkozó hirdetmény nem volt érvényben).

A szabálysértést a panaszos elismerte és vállalta következményeit. A gépjármű P betűs rendszámmal azért van ellátva, mivel a Nemzeti Adó-és Vámhivataltól lett vásárolva és a hatóság még nem adta ki a forgalomba helyezéshez szükséges dokumentumokat ezért a panaszost foglalkoztató cég saját rendszámával látta el a javítási és forgalomba helyezési időre. A panaszos az autót jogszerűen vezette, helyszínen hitelt érdemlően igazolta. Ekkor a másik rendőr megkérte a panaszost, hogy szálljon ki a gépjárműből és menjen a messzebb leparkolt motorkerékpárokhoz (kb. 15 méter) mivel szemmel láthatóan észlelte az autóban elhelyezett kamera rendszert mely alkalmas kép és hangrögzítésre is, (bekapcsolva nem volt) ennek eleget tette.

Míg kollégája a központból lekérte a panaszos adatait, közölte, hogy ha a rendszámot a helyszínen bevonja és feljelentést tesz, ami milyen anyagi terheket jelentene a panaszos számára. Továbbá megjegyezte, hogy a cége nevében lévő összes P betűjelű rendszám is bevonásra kerül, ami nagyon sokba kerülhet majd a cégnek. Akár több százezer forintba is. A panaszos reakcióit figyelve felszólította, hogy szerelje le a rendszám táblát a gépjárműről és adja át. Sajnálatosan nem tudott a panaszos eleget tenni kérésének, mert nem volt birtokában a helyszínen a feladathoz szükséges kéziszerszám és csak rongálással lehetett volna leszerelni.

A panaszos mondta, hogy ezt nagyon nem szeretné, mert ha a munkáltatója, rá terheli ezeket a költségeket a mostani gazdasági helyzetben akkor a panaszos megélhetése veszélybe kerül, mivel nem rendelkezik megtakarítással. Ekkor a gépjárműhöz ment a rendőr és próbálkozott a rendszám leszerelésével, amit elvégezni nem tudott. Kilátásba helyezte, hogy akkor a helyszínre hív egy technikust, aki elvégzi a leszerelést további költségeikért, és a leszerelés után már csak autómentővel lesz szállítható a jármű. Ezek után elővett egy nyomtatványt a motorkerékpár tároló dobozából, ami tartalmazta a P betűjelű rendszámokra vonatkozó rendelkezéseket és hosszasan tanulmányozta. Ekkor még nem tudta eldönteni, hogy miért vonja be az indítási naplót. Kollégája véleményét kérte egy leírt pontra mutatva, az fejbőlintással jelzet (Ekkor az okmánybevonásról és a rendszám leszereléséről már döntött) A panaszos kérdezte, hogy esetlegesen egy helyszíni bírság kiszabására nincs-e lehetőség mivel

szabálytalanságot elismerte és jogkövető magatartást tanúsított. A válasz a kérdésre csak egy lenéző pillantás volt.

Nem közölték a panaszos irányába tett intézkedés miertjét és annak várható következményeit sem. A rendőr tőle nem elvárható hangnemben, fölényeskedve, flegma, megalázó hangnemben beszélt miután a panaszos közölte vele anyagi helyzetét. Addig ráutaló magatartást tanúsított a megvesztegethetőségére irányulóan. Bár ezt nem mondta ki. Csak akkor kezdte az adatrögzítést, amikor egyértelműen kiderült, hogy a panaszos nem rendelkezik készpénzzel. Mivel a panaszos jelezte a hangnem változását rendőrhöz nem méltóan grimaszolt, és a panaszost hátrahagyva társát siettetve gúnyosan mosolygott. Az intézkedés időtartalma indokolatlanul sokáig tartott. Szabályossága megkérdőjelezhető.

A helyszínen a panaszos jelezte társának nemtetszését, felháborodását, amire vállrándítás volt a válasz. Természetesen a panaszos minden felelősséget vállal mulasztása miatt, de az intézkedés súlyával és szükségességével nem ért egyet. Mélységesen felháborítja a panaszost az a felismerés, hogy az intézkedés haszonszerzésre vagy mindenféleképpen bírságotra irányult. A diszkriminatív bánásmód, amit tanúsított az előítéletekre korlátozódott. Az intézkedés során a megfélemlítés volt a célja a járőrnek pszichikai ráhatást tanúsított ezzel megfélemlítette a panaszost, személyi jogait sértette.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az ügyben illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) Az intézkedést fogatosító M. D. r. zászlós és B. F. r. főtörzsőrmester 2014. július 5-én kelt jelentésében úgy nyilatkozott, hogy 2014. június 4-én megállításra, és adatainak igazolására szólították fel a panaszost, mivel mellette elhaladva, a személygépkocsi szélvédőinek lesötétítése miatt nem látták, hogy vezetés közben használja-e a biztonsági övét.

Továbbá a panaszos úgy közlekedett a szélső forgalmi sávban, hogy az általa vezetett szgk. kocsiszekrénye átért a középső forgalmi sávba, ezért haladása bizonytalanak tűnt. Megállítás után elkérték az intézkedés alá vonttól a személyes, és menetokmányait.

Miután a panaszos az intézkedő rendőrök részére a vezetéshez szükséges okmányokat átadta megállapították, hogy a P-s forgalmi rendszámhoz tartozó indítási napló nem a jogszabályban előírtak szerint van vezetve, továbbá a naplóhoz tartozó Ideiglenes Forgalomba Tartási Engedély nem az eredeti példányát tartja magánál az intézkedés alá vont, hanem egy fénymásolatot. A biztonsági övvel kapcsolatban nem tettek fel kérdéseket, mivel nem látták meggyőzően azt, hogy nem használja, mivel a fényviszonyok, és a sötétítés mértéke ezt nem tette lehetővé.

A fentiek után közölték a panaszossal a megállapított szabálysértések tényét az Indítási Naplóval, és a Forgalomba Tartási engedéllyel kapcsolatban, valamint azt, hogy a helyszínen a fenti okmányokat, és a rendszámot bevonják. A panaszos magatartása addig a pillanatig még közölték vele a bevonás tényét, együttműködő volt, attól függetlenül is, hogy egyszer, maximum kétszer megjegyezte, hogy sietne, és legyenek szívesek a lehető leghamarabb befejezni az intézkedést. A szabálysértésekre történő fegyelemfelhívás, és közlés után

nevezett magatartása irányukban fokozatosan megváltozott. Hangneme, és beszédstílusa egyre sértőbbé vált. Folyamatosan arra akarta a rendőröket utasítani, hogy minél előbb fejezzék be az intézkedést, mert ő siet, és nem is követett el semmilyen szabálysértést.

A panaszosnak megmutatták az Indítási Napló elején, a naplóra és a rendszámra vonatkozó kötelmeket. Közölték vele, hogy az ő, és az általa vezetett szgk. adatait körözési nyilvántartásban ellenőrizni kell, továbbá a szükséges jegyzőkönyveket további intézkedés céljából ki kell tölteni. Közölték a panaszossal azt is, hogy addig a két hatósági jelzést szerelje le. Ekkor a panaszos sértő hangnemben mondott véleményt az intézkedésről, és közölte, hogy ő nem tudja leszedni, és nem is akarja, mivel ez egy nagy értékű autó, és nem akar kárt tenni benne.

Azt mondta, hogy szedjék le, ahogy akarják, de a legkisebb karcolás helyreállítását nem biztos, hogy fedezni fogja a fizetésük. A panaszos azt javasolta még mivel ő rendőröknek nem akar ártani, hogy hívjanak a helyszínre egy szakembert, és szedessék le vele.

Miután a hatósági jelzés felfogatását közösen ellenőrizték, azt állapították meg, hogy annak szerszám nélküli eltávolítása valószínűleg felületi sérüléseket okozna a fényezésen. A panaszossal közölték, hogy a hatósági jelzést annak rögzítése végett nem veszik le, azonban fent említett dokumentumokat bevonják.

A panaszos a sértő hangnemét folytatva közölte, hogy ez a szgk. a "S. ügyből" elhíresült W. T. tulajdonát képezte, egy hagyatéki eljárás, és árverés keretében került hozzá. A panaszos arra a kérdésre, hogy ez hogy kapcsolódik a vele szemben foganatosított intézkedéshez, azt válaszolta, hogy ha ez az autó nála van, akkor gondolhatják, hogy milyen kapcsolatokkal rendelkezik.

Arra a kérdésre pedig, hogy ezzel mire céloz azt mondta, hogy ő csak segíteni akar, hogy nehegy nekik essen bajuk. A fentiek után nagyon határozott, felszólító hangnemben, de mindvégig rendőrhöz méltóan felszólították, hogy ezt a szándékosan provokáló magatartást haladéktalanul fejezze be. Az okmányokat pedig elveszik.

A panaszos látta, hogy provokáló magatartásával nem megy semmire. Újra olyan normakövető hangnemre váltott, mint az intézkedésünk elején. A biztonsági öv használatának elmulasztásáról érdeklődött, illetve annak szankcionálásáról. Megkérdezte, hogy ha már mindenképpen büntetni akar a rendőrség, miért nem töltenek ki egy csekket, és ő elmegey befizeti.

A panaszossal közölték, hogy a biztonsági öv használatának elmulasztása 10 000 Ft-os közigazgatási bírság, valamint 3db büntetőpont. Az ő általa elkövetett szabálysértés pedig okmány bevonással járó szabálysértés. A panaszos azt mondta, hogy neki jobb lenne a 10 000 Ft és 3 db büntetőpont, és így mindenki jól jár, a rendőrségnek is meglesz a bevétele. A panaszosnak megmutatták a náluk lévő bírságolásról szóló tájékoztatót, hogy megértse intézkedéseink szoros jogszabályokhoz, útmutatásokhoz vannak kötve, valamint közölték, hogy a szélvédő fóliázása miatt nem volt egyértelmű, hogy használta-e az övét. Az intézkedés végeztével elmondták a panaszosnak, hogy a tényleges forgalomba helyezési vizsga előtt tájékoztadjon a sötétítéssel kapcsolatos jogszabályokról, mert a tényleges forgalomba helyezés után a "B" oszlop előtti szélvédők fóliázása jogszabályokhoz vannak kötve.

A helyszínen megmutatták a náluk lévő jogszabály kivonatát a gépjárművek főliázásával kapcsolatban. Valamint megmutatták, a fenti rendszámhoz tartozó indítási napló elején, lévő azon jogszabályokat, amelyek a rendszám, és napló vezetésével kapcsolatos kötelezettségeket taglalják. Továbbá megmutatták az Országos Rendőr-főkapitányság Rendészeti Főigazgatóság Módszertani útmutatóját a "P" betűjelű ideiglenes rendszám táblával ellátott járművek rendőri ellenőrzéséről.

Az intézkedés közben nyilvántartáson keresztül ellenőrizték a panaszost és az általa vezetett szgk-t, megállapították, hogy ott nem szerepelnek, továbbá a panaszossal szemben alkoholszondát alkalmaztak, ami negatív eredményt jelzett. A szonda negatív eredménye kizárta azt, hogy nevezett úttartása esetleges alkoholos befolyásoltságtól bizonytalan, a szélvédő sötétítés miatt nevezettel szemben nem intézkedtek, mivel a szgk, még a tényleges forgalomba helyezés előtt ált.

Többször fel kellett szólítani a panaszost, az általa tanúsított magatartás miatt, hogy provokáló hangnemét fejezze be, valamint többször kijelentették mindvégig rendőrhöz méltó hangnemben, hogy a „P” rendszámhoz tartozó kötelezettségek elmulasztása miatt kezdeményeznek eljárást, ami a bevonásra került okmányok elvételével jár,

Az intézkedés megkezdése után a panaszost felszólították, hogy fáradjon, velük az általa vezetett szgk. előtt lévő motorkerékpárokhoz, mert ott az általuk elkért okmányokat a motorkerékpár hátsó dobozára rá tudja rakni, az indítási napló tárgynapi bejegyzéseit kényelmesebben be tudja mutatni. Szükséges volt a szgk-ból való kiszállítás azért, hogy ne álljanak az úttest mellett, továbbá szükséges volt a rendszám szakszerű levételének tájékoztatásához. A jogszabályi háttéranyag bemutatását is szemléletesebb módon tudták bemutatni.

Az egész intézkedés alatt, a jogszabályokban meghatározott normákat betartva intézkedtek. Részükről a kommunikáció udvarias hangnemben folyt. A felszólítások is határozott, de mindvégig diplomatikus hangnemben történtek. A helyszínen látva a panaszos felháborodását, megmutatták neki az összes jogszabályt, amelyek az intézkedéseinkkel kapcsolatosak, illetve azt szabályozzák. A felmutatott jogszabályi hátterek ismertetése után felszólították a panaszost, hogy a lehető legrövidebb úton vonuljon be a telephelyre. A fentiek után nevezettől elkészönve az intézkedés helyszínét elhagyták.

2) Az kérdéses intézkedésről a Testület megkeresésére R. L. r. alezredes, rendőrségi főtanácsos úgy nyilatkozott, hogy az intézkedést fogantató rendőrök szolgálati motorkerékpárral 2014. június 04-én 06 óra 00 perctől 14 óra 00 percig láttak el motorkerékpáros járőrszolgálatot.

Feladatukat a 4. számú járőrútvonalon látták el, mely útvonal magába foglalja a Könyves Kálmán körút, Hungária körút, Róbert Károly körút teljes szakaszát a Rákóczi hídtól az Árpád hídig mindkét irányba. Az általános járőrszolgálatot követően 11:00 órától 13:00 óráig a SOTE II. számú Gyermekklinika felkérésére baleset-megelőzési oktatás végrehajtása lett meghatározva részükre.

Az általános járőrszolgálat ideje alatt a járőrútvonalukon, 10 óra 05 perckor intézkedés alá vonták a panaszost, aki „P” forgalmi rendszámú Cadillac típusú személygépkocsival vett részt a közúti forgalomban.

Az intézkedés kezdeményezésére a rendőri jelentés alapján azért került sor, mert a panaszos által vezetett gépkocsi kocsiszekrénye átlógott a másik forgalmi sávba, úttartása bizonytalan haladása során, valamint a jármű mellé érkező járőrvezető nem tudott meggyőződni arról, hogy a gépkocsi vezetője szabályosan használja, becsatolt állapotban a biztonsági övét, mivel a jármű oldalsó szélvédői és feltehetően a hátsó szélvédője is, sötétítő fóliával voltak ellátva, így azokon az átláthatóság nem volt kellőképpen biztosított.

Az intézkedő rendőrök a „P” forgalmi rendszámú gépjármű, rendszámhoz tartozó indítási napló vezetésének hiányosságát észlelték, miszerint 2014. június 1-én, 2014. június 3-án valamint 2014. június 4-én az indítási naplóban történt bejegyzés hiányos, így azokból az igénybevétel időtartama nem állapítható meg. Továbbá a forgalmi rendszám és az indítási naplóhoz tartozó eredeti ideiglenes forgalomban tartási engedély helyszíni hiányát állapították meg panaszos részéről.

Az alapvető intézkedés az igazoltatás volt, melynek jogalapját az 1994. évi XXXIV. törvény 44. § (1) bekezdés b) pontja alapján biztosította. A rendőrök intézkedésük során az intézkedés alá vont panaszos és az általa vezetett gépjármű adatait ellenőrizték a körözési nyilvántartásban, alkoholszondás ellenőrzést hajtottak végre panaszossal szemben, melynek eredménye negatív volt. Az intézkedés célja, a megállapított normaszegő magatartás megszüntetése és annak elkövetőjével szemben történő előírás szerinti eljárás kezdeményezése volt.

A P betűjelű. ideiglenes rendszámtábla használatának szabályait a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban; R.) szabályozza. Az R. 96. § (9) bekezdése alapján az intézkedő rendőr a helyszínen elveszi az M, az SP és P betűjelű ideiglenes rendszámtáblát, az indítási naplót, valamint az ideiglenes forgalomban tartási engedélyt vagy az ideiglenes forgalmi engedélyt, ha a jármű vezetője az ideiglenes rendszámtáblát a 69. § (1) bekezdésében, 69/A. §-ban, illetve a 70. §-ban meghatározott feltételektől eltérően használta, nem előírászerűen vezette az indítási naplót, illetve az ideiglenes rendszámtábla nem az arra jogosult járműre van felszerelve. A fent leírt okmányok helyszíni elvétele így kiteljed többek között a hitelesített indítási napló nem előírászerű vezetésére.

Az indítási napló hiányos kitöltését, mint tény, az intézkedő rendőrök az intézkedés során feltárták. A megállapításról panaszost az intézkedő rendőrök tájékoztatták és a 056312 számú elismervény forgalmi engedély helyszíni elvételéről nyomtatványt kitöltve - melyet részére a helyszínen átadtak - a P betűjelű forgalmi rendszámhoz tartozó indítási naplót, valamint az ideiglenes forgalmi engedélyről készült fénymásolatot a helyszínen elvették. A panaszost tájékoztatták, hogy a járművel csak a telephelyig (lakhelyig) közlekedhet, valamint tájékoztatták a panaszossal szemben kezdeményezett szabálysértési feljelentés tényéről, annak jogorvoslati lehetőségéről.

Az indítási napló kitöltésének hiányát, mint tény az intézkedő rendőrök az intézkedés során feltárták, a megállapításról panaszost az intézkedő rendőrök tájékoztatták és a 056312 számú elismervény forgalmi engedély helyszíni elvételéről nyomtatványt kitöltve, melyet részére a helyszínen átadták, a „P” forgalmi rendszámhoz tartozó indítási naplót, valamint az ideiglenes forgalmi engedélyről készült fénymásolatot a helyszínen elvették. A panaszost tájékoztatták, hogy a járművel csak a telephelyig (lakhelyig) közlekedhet, valamint tájékoztatták a

panaszossal szemben kezdeményezett szabálysértési feljelentés tényéről, annak jogorvoslati lehetőségéről.

Tájékoztatották a panaszt továbbá arról, hogy várhatóan a lakhelye szerint illetékes rendőrkapitányságról fog kapni a további teendőiről tájékoztatást, illetve az eljárást lefolytató szerv fogja tájékoztatni az eljárás további menetéről és a feltárt hiányosság várható következményeiről.

A panaszos állítását, miszerint az általa vezetett gépjármű teljes hátulsó üvegfelülete le volt fóliázva a rendőrök egyértelműen alátámasztani nem tudják, arra pontosan nem emlékeznek, az ügyben általuk készített feljelentés nem tartalmazza, mivel az intézkedés menetét az nem befolyásolta. Elmondták, hogy emlékezetük szerint a hátsó teljes üvegfelület is be volt az intézkedés idején fóliázva, mivel általánosan kialakult szokás a gépjárművek teljes lesötétítése, melynek során a hátsó és oldalsó üvegfelületeket együttesen sötétítő fóliával látják el.

A járművezető intézkedés során történő kiszállítására azért került sor, mert az intézkedés menetében a rendszám leszerelésének szükségessége is felmerült, annak eltávolításának roncsolás mentes lehetőségét közösen volt szükséges megtekinteni és ennek megfelelően közös szemrevételezést követően állapították meg, hogy a forgalmi rendszámok eltávolítása roncsolás mentesen nem lehetséges, ahhoz speciális szerszámok igénybevétele szükséges. A kiszállítására fentiekben túl azért is volt szükség, mert a rendőr az intézkedése során, mivel az forgalmas úttesten történt, előtérbe kell, helyezze az intézkedés alá vont és a saját biztonságát. Ennek megfelelően indokolt a jármű vezetőjének kiszállítása, amennyiben az egyéb akadályokba nem ütközik, illetve az intézkedés alá vontra nézve hátrányt nem okoz, és a járműforgalom szempontjából biztonságos helyen a további intézkedés megtétele.

A panaszos a rendőr kiszállításra felhívó kérésére együttműködően viselkedett, ennek akadályára utalást nem tett. A panaszos részére az intézkedő rendőrök további tájékoztatást adtak, melynek pontos leírásai, jogszabálykivonatai a szolgálati motorkerékpárban voltak, így megmutatták a fenti rendszámhoz tartozó indítási napló elején lévő azon jogszabályokat, amelyek a rendszám és a napló vezetésével kapcsolatos kötelezettségeket taglalják. Továbbá megmutatták az Országos Rendőr-főkapitányság Rendészeti Főigazgatóság módszertani útmutatóját a P betűjelű ideiglenes rendszámtáblával ellátott járművek rendőri ellenőrzéséről. Tájékoztatást adtak és a jogszabályi háttérrel is bemutatták a 6/1990 (IV. 12.) KÖHÉM rendelet fólia használatának szabályairól, mely a későbbi forgalomba helyezés során válik szükségessé.

A kamerarendszere vonatkozóan a feltett kérdésre az intézkedő rendőrök egyöntetűen azt a választ adták, hogy ilyen rendszert nem észleltek, nem is figyelték, mivel az az intézkedés menetét nem befolyásolta, de amennyiben ilyen rendszer valóban lehetett a panaszos gépjárművében, abban az esetben az intézkedés pontos rögzítésének teret ad a gépjármű előtt végrehajtott intézkedés, mivel tapasztalatok azt bizonyítják, hogy az ilyen kamerarendszerek főképpen a jármű elejének irányába hajtják végre a rögzítést és nem az oldalsó, jelen esetben vezetőoldali ajtó irányába.

A helyszíni intézkedést lefolytató rendőrök hangnemére és bánásmódjára objektív megállapítást tenni R. L. r. alevelredes nem tud. Az intézkedő rendőröket eddigi intézkedéseik és a járőrtársakkal, előjáróikkal történő kapcsolattartásuk alapján pontos, jogkövető és a szabályok követésére ösztönző magatartással tudná jellemezni. Sok éves munkájuk során a

panaszos által felvetett intézkedési formára, miszerint rendőrökhöz nem méltó grimaszolást, gúnyos mosolyt, vállrándítást, előítéletes, diszkriminatív bánásmódban részesítést, megfélemlítést, pszichikai ráhatást vagy bármilyen erre utaló magatartási formát nem tapasztalt, ilyen magatartásra még csak utalást sem kapott.

Az intézkedő rendőrök az eddigi munkájuk során több esetben fogatosítottak intézkedést az őket megvesztegetni kívánó intézkedés alá vontakkal szemben. Ezen intézkedések során a vesztegető állampolgár eljárás alá vonására intézkedtek. Egy alkalommal ilyen jellegű intézkedésük eredményeképp a Budapesti Rendőrfőkapitány jutalomban részesítette mind a két járőrvezetőt. Jelenleg is hasonló ügyben folyik eljárás egy állampolgárral szemben, melynél szintén a rendőrök kezdeményezték az eljárást. A panaszos állítására, miszerint a rendőrök utaltak a megvesztegethetőségükre csak a fentiekben leírtak figyelembe vételével tud nyilatkozni. Ezek alapján nem tartja valószínűnek, hogy a megvesztegethetőségükkel kapcsolatosan kételyek merüljenek fel.

Az intézkedés indokolatlanul hosszú idejére vonatkozóan megállapításra került, hogy az intézkedés időtartama az 1994. évi XXXIV. törvény 29.§ alapján lett végrehajtva, az csak a szükséges ideig tartott. Annak időtartama alatt a rendőrök az intézkedés alá vont adatait EDR WAP rendszerbe történő felvitelt követően ellenőrizték, adatainak rögzítését megtették a rendszám levételének lehetőségét megtekintették, alkoholszondás ellenőrzést hajtottak végre panaszossal szemben a 7471-es számú LION SD 400 típusú elektromos alkoholszondával, a szükséges felvilágosítást a panaszos további teendőiről megadták, a megfelelő tájékoztatást az intézkedés jogszabályi háttéréről és a panaszos forgalomba helyezés esetére szükséges teendőiről közölték és bemutatták, az indítási napló bevonásáról a 056312 számú elismervényt, a forgalmi engedély helyszíni elvételéről nyomtatványt kitöltötték, a panaszos intézkedéssel kapcsolatos jogorvoslati lehetőségéről a felvilágosítást megadták.

A 10 óra 05 perckor fogatosított rendőri intézkedést követően, melyet a B. ... ker. H. úton hajtottak végre az E. út előtt, mely helyszínről az intézkedést követően a feladatmeghatározásnak megfelelően 11 óra 00 percre a SOTE II, számú Gyermekklinika felkérésére a B. ... kerület, T. utcába mentek, ahová elmondásuk szerint 10 óra 50 perckor meg is érkeztek.

A rendelkezésre álló információk alapján az intézkedéssel kapcsolatosan részrehajlást megállapítani R. L. r. alezredes nem tudott. Ez irányú törekvést a rendőrök jelentése alapján a panaszos részéről feltételezhetők. A fent leírt cselekménnyel kapcsolatosan az intézkedő rendőrök szabálysértési feljelentést kezdeményeztek, melyhez mellékletként csatolták a gépjármű Indítási naplóját, valamint az ideiglenes forgalomba tartási engedély fénymásolatát.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

1) A Testület a panasz eljárásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

a) A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatcsomagjármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések alapján kijelenthető, hogy a Testület csak azon rendőri magatartások felülvizsgálatát végezheti el, amelyeket az Rtv. a IV.–VI. fejezeteiben szabályoz, nem veheti át azonban a szabálysértési hatóság szerepét, így nem rendelkezik felhatalmazással annak megállapítására, hogy a panaszos a rendőri intézkedést megelőzően követett-e el szabálysértést. Mindebből kifolyólag a fenti hatásköri rendelkezés alapján a Testület a rendőrség szabálysértési hatóságként történő fellépését nem minősítheti, afölött semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorol. Nem vizsgálhatja, hogy a panaszos követett-e el szabálysértést, indokolt volt-e vele szemben a szabálysértési eljárás megindítása, valamint bírság kiszabása. Az ilyen jellegű panaszokra a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény vonatkozó rendelkezései az irányadók. A Testület a hatásköri szabályok értelmében a szabálysértési eljárást megelőző közlekedésrendészeti intézkedést és az ennek során tanúsított rendőri magatartást vizsgálhatja.

A Testület a szabálysértési eljárással kapcsolatos panaszok tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, a XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményéhez valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

2) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vonta-e intézkedés alá.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőri intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőri jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 9. § -a tovább részletezi az intézkedési kötelezettség szabályait. A Szolgálati Szabályzat 9. § (1) bekezdése kimondja, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki. Ugyanezen jogszabályhely (2) bekezdése szerint a figyelmeztetés során a rendőr a szabálysértés elkövetésén tetten ért személyt felszólítja a tevékenysége abbahagyására, és felhívja, hogy a jövőben tartózkodjon szabálysértés elkövetésétől.

A közlekedésrendészeti intézkedés vonatkozásában a Testület utal arra, hogy az Rtv. 44. §-a szabályozza azt, amelynek (1) bekezdés b) pontja értelmében a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti. Ugyanezen bekezdés d) pontja szerint a járművezetésre jogosító engedélyt (okmányt), a jármű üzemben tartására vonatkozó hatósági engedélyt (okmányt), a rakományhoz tartozó okmányokat, valamint a jármű hatósági jelzését – a külön jogszabályban meghatározottak szerint – a helyszínen elveheti.

A Testület megítélése szerint az Rtv. 44. §-a egyfajta általános felhatalmazást nyújt a rendőr számára ahhoz, hogy a közlekedés szabályok megtartását ellenőrizze. Ennek keretében a rendőr ellenőrizheti a gépjármű okmányaira vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait. Megjegyzendő, hogy ez az intézkedési jog akkor is megilleti a rendőrt, amikor egyébként jogsértésre utaló körülményt nem észlel.

Az intézkedő rendőr a rendelkezésre álló iratokban leírta, hogy azt észlelte, hogy a panaszos személygépjárműve áttért a középső forgalmi sávba, ezért számára a haladása bizonytalannak tűnt.

Az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 3. § (1) bekezdés c) pontja értelmében „aki a közúti közlekedésben részt vesz, köteles úgy közlekedni, hogy a személy- és vagyonbiztonságot ne veszélyeztesse, másokat közlekedésükben indokolatlanul ne akadályozzon, és ne zavarjon.”

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 178. pont alatt rendelkezik a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértéséről.

224. § (1) Aki KRESZ-ben meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217–222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el.

(2) A KRESZ 40–41. §-ának, valamint más megállási, várakozási vagy táblával jelzett behajtási tilalom vagy korlátozás megszegése esetén a közterület-felügyelő is szabhat ki helyszíni bírságot.

A Testület a szabálysértés elkövetésének gyanújával összefüggő jogszabályok valamint a szabálysértési törvény vonatkozó tényállásának ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, miszerint a szabálysértési tényállásszerűséget kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis

nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését – akkor, amikor annak jogalapjaként szabálysértés gyanújára hivatkozik a rendőrség –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy az adott intézkedéshez szükséges gyanú foka fennállt-e, és fenti jogszabályi rendelkezések alapján megállapította, hogy ez a gyanú fennállt.

A Testület megítélése szerint egy szabálysértés elkövetésének gyanúja bizonyosan olyan körülmény, amely a közrend, közbiztonság védelme érdekében az Rtv. 13. § alapján intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, továbbá megjegyzendő, hogy az Rtv. 44. § alapján közlekedésrendészeti intézkedés esetén az intézkedési jog akkor is megilleti a rendőrt, amikor egyébként jogsértésre utaló körülményt nem észlel. Mindezek alapján megállapítható, hogy ebben a tekintetben nem érte alapjogsérelem a panaszost.

A Testület – a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és a megismert körülmények alapján – arra a megállapításra jutott, anélkül, hogy a szabálysértési ügyben állást foglalna, hogy az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában járt el a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

3) A panaszos sérelmezte az intézkedés időtartamának hosszát. Ennek kapcsán a Testület vizsgálta, hogy a rendőri intézkedés időtartama nem sértette-e a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát illetve az megfelelt-e az Rtv. 15. §-ban foglalt arányosság követelményének.

Az Rtv. 15. §-a értelmében a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A panaszos beadványában előadta, hogy nem érti, hogy miért tartott aránytalanul hosszú ideig az ellenőrzés és többek között az intézkedés aránytalanul hosszú időtartama miatt fordult a Testülethez

Az kérdéses intézkedésről a Testület megkeresésére R. L. r. alezredes, rendőrségi főtanácsos úgy nyilatkozott, hogy az intézkedés indokolatlanul hosszú idejére vonatkozóan megállapításra került, hogy az intézkedés időtartama az 1994. évi XXXIV. törvény 29.§ alapján lett végrehajtva, az csak a szükséges ideig tartott. Annak időtartama alatt a rendőrök az intézkedés alá vont adatait EDR WAP rendszerbe történő felvitelt követően ellenőrizték, adatainak rögzítését megtették a rendszám levételének lehetőségét megtekintették, alkoholszondás ellenőrzést hajtottak végre panaszossal szemben a 7471-es számú LION SD 400 típusú elektromos alkoholszondával, a szükséges felvilágosítást a panaszos további teendőiről megadták, a megfelelő tájékoztatást az intézkedés jogszabályi háttéréről és a panaszos forgalomba helyezés esetére szükséges teendőiről közölték és bemutatták, az indítási napló bevonásáról a 056312 számú elismervényt, a forgalmi engedély helyszíni elvételéről nyomtatványt kitöltötték, a panaszos intézkedéssel kapcsolatos jogorvoslati lehetőségéről a felvilágosítást megadták. A 10 óra 05 perckor foganatosított rendőri intézkedést követően, melyet a B. ... ker. H. úton hajtottak végre az E. út előtt, mely helyszínről az intézkedést

követően a feladat-meghatározásnak megfelelően 11 óra 00 percre a SOTE II, számú Gyermekklinika felkérésére a Budapest ... kerület, T. utcába mentek, ahová elmondásuk szerint 10 óra 50 perckor meg is érkeztek.

A Testület a fentiekkel kapcsolatban megjegyzi, hogy a Google útvonaltervezőjének tanúsága szerint a fent említett út 5,6 km hosszúságú és megtétele a forgalmi viszonyoktól valamint a pontos útvonaltól függően 10-20 perc időtartamra becsülhető. Mindezek alapján, bár pontosan nem rekonstruálható az intézkedés időtartama, azt a Testület nagyságrendileg 30 percre becsüli, ami a foganatosított intézkedés során végzett cselekmények figyelembevételével nem tekinthető aránytalanul hosszúnak.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint az intézkedés időtartama megfelelt az Rtv. 15. §-ban foglalt arányosság követelményének és nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát.

4) A panaszos beadványában sérelmezte az eljáró rendőrök hangnemét és bánásmódját.

A rendőrök magatartásával kapcsolatban a Testület felhívja a figyelmet az Rtv. 2. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre. Az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőröktől – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaitól – minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Az említett rendelkezés alapján a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége, ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A panaszos panaszbeadványában úgy nyilatkozott, hogy amikor a panaszos kérdezte, hogy esetlegesen egy helyszíni bírság kiszabására nincs-e lehetőség - mivel szabálytalanságot elismerte és jogkövető magatartást tanúsított - a válasz a kérdésre csak egy lenéző pillantás volt. Nem közölték a panaszos irányába tett intézkedés mértjét és annak várható következményeit sem. A rendőr tőle nem elvárható hangnemben, fölényeskedve, flegma, megalázó hangnemben beszélt miután a panaszos közölte vele anyagi helyzetét. Addig ráutaló magatartást tanúsított a megvesztegethetőségére irányulóan. Bár ezt nem mondta ki. Csak akkor kezdte az adatrögzítést, amikor egyértelműen kiderült, hogy a panaszos nem rendelkezik készpénzzel. Mivel a panaszos jelezte a hangnem változását rendőrhöz nem méltóan grimaszolt, és a panaszost hátrahagyva társát siettetve gúnyosan mosolygott.

Az intézkedést fogantató M. D. r. zászlós és B. F. r. főörzsőrmester 2014. július 5-én kelt jelentésében úgy nyilatkozott, hogy az egész intézkedés alatt, a jogszabályokban meghatározott normákat betartva intézkedtek. Részükről a kommunikáció udvarias hangnemben folyt. A felszólítások is határozott, de mindvégig diplomatikus hangnemben történtek. A helyszínen látva a panaszos felháborodását, megmutatták neki az összes jogszabályt, amelyek az intézkedéseinkkel kapcsolatosak, illetve azt szabályozzák. A felmutatott jogszabályi háttér ismertetése után felszólították a panaszost, hogy a lehető legrövidebb úton vonuljon be a telephelyre. A fentiek után nevezettől elkészítve az intézkedés helyszínét elhagyták.

A fentiek alapján a panaszos és a rendőrség álláspontja között olyan ellentét feszül, amit a Testület a rendelkezésére álló iratokkal nem tud feloldani, ezért Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható.

5) A panaszbeadványt a Testület a részrehajlás-mentes eljárás követelményének az érvényesülése szempontjából is indokoltnak tartotta vizsgálni.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A panaszbeadványban foglaltak alapján arra lehet következtetni, hogy a panaszos megkérdőjelezi a részrehajlás-mentes intézkedés követelményének teljesülését a kifogásolt rendőri fellépéssel kapcsolatban. Erre vonatkozóan előadta, hogy álláspontja szerint azért szabhatták ki a helyszíni bírságot, mert a helyszínen a panaszos jelezte nemtetszését, felháborodását, amire vállrándítás volt a válasz. Természetesen a panaszos minden felelősséget vállal mulasztása miatt, de az intézkedés súlyával és szükségességével nem ért egyet. Mélységesen felháborítja a panaszost az a felismerés, hogy az intézkedés haszonszerzésre vagy mindenféleképpen bírságotra irányult. A diszkriminatív bánásmód, amit tanúsított az előítéletekre korlátozódott.

Az intézkedést fogantató M. D. r. zászlós és B. F. r. főörzsőrmester 2014. július 5-én kelt jelentésében úgy nyilatkozott, hogy miután a hatósági jelzés felfogatását közösen ellenőrizték, azt állapították meg, hogy annak szerszám nélküli eltávolítása valószínűleg felületi sérüléseket okozna a fényezésen. A panaszossal közölték, hogy a hatósági jelzést annak rögzítése végett nem veszik le, azonban fent említett dokumentumokat bevonják. A panaszos a sértő hangnemét folytatva közölte, hogy ez a szgk. a "S. ügyből" elhíresült W. T. tulajdonát

képezte, egy hagyatéki eljárás, és árverés keretében került hozzá. A panaszos arra a kérdésre, hogy ez hogy kapcsolódik a vele szemben foganatosított intézkedéshez, azt válaszolta, hogy ha ez az autó nála van, akkor gondolhatják, hogy milyen kapcsolatokkal rendelkezik. Arra a kérdésre pedig, hogy ezzel mire céloz azt mondta, hogy ő csak segíteni akar, hogy nehegy nekik essen bajuk. A fentiek után nagyon határozott, felszólító hangnemben, de mindvégig rendőrhöz méltóan felszólították, hogy ezt a szándékosan provokáló magatartást haladéktalanul fejezze be. Az okmányokat pedig elveszik. A panaszos látta, hogy provokáló magatartásával nem megy semmire. Újra olyan normakövető hangnemre váltott, mint az intézkedésünk elején. A biztonsági öv használatának elmulasztásáról érdeklődött, illetve annak szankcionálásáról. Megkérdezte, hogy ha már mindenképpen büntetni akar a rendőrség, miért nem töltenek ki egy csekket, és ő elmegy befizeti.

Az kérdéses intézkedésről a Testület megkeresésére R. L. r. alezredes, rendőrségi főtanácsos úgy nyilatkozott, hogy sok éves munkájuk során a panaszos által felvetett intézkedési formára, miszerint rendőrökhöz nem méltó grimaszolást, gúnyos mosolyt, vállrándítást, előítéletes, diszkriminatív bánásmódban részesítést, megfélemlítést, pszichikai ráhatást vagy bármilyen erre utaló magatartási formát nem tapasztalt, ilyen magatartásra még csak utalást sem kapott. Az intézkedő rendőrök az eddigi munkájuk során több esetben foganatosítottak intézkedést az őket megvesztegetni kívánó intézkedés alá vontakkal szemben. Ezen intézkedések során a vesztegető állampolgár eljárás alá vonására intézkedtek. Egy alkalommal ilyen jellegű intézkedésük eredményeképp a Budapesti Rendőrfőkapitány jutalomban részesítette mind a két járőrvezetőt. Jelenleg is hasonló ügyben folyik eljárás egy állampolgárral szemben, melynél szintén a rendőrök kezdeményezték az eljárást. A panaszos állítására, miszerint a rendőrök utaltak a megvesztegethetőségükre csak a fentiekben leírtak figyelembe vételével tud nyilatkozni. Ezek alapján nem tartja valószínűnek, hogy a megvesztegethetőségükkel kapcsolatosan kételyek merüljenek fel.

Mindezekre tekintettel a Testület, úgy foglalt állást, hogy a rendőri fellépés módja tekintetében az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének megsértése nem megállapítható.

IV.

A Testület a szabálysértési eljárással kapcsolatos panaszok tekintetében hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani. A Testület – a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és a megismert körülmények alapján – arra a megállapításra jutott, anélkül, hogy a szabálysértési ügyben állást foglalna, hogy az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában járt el a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A Testület álláspontja szerint az intézkedés időtartama megfelelt az Rtv. 15. §-ban foglalt arányosság követelményének és nem sértette a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát. A rendőrség által alkalmazott hangnem és bánásmóddal összefüggésben a panaszos emberi méltóságához való jogának sérelme nem megállapítható. A rendőri fellépés módja tekintetében az Rtv. 13. § (2) bekezdésben rögzített részrehajlás-mentesség és az Alaptörvény XV. cikkének (1) és (2) bekezdésében biztosított egyenlő bánásmód követelményének megsértése nem megállapítható.

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2015. március 26.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET